

Das Wiener Apion-Fragment.

Nauck's Lexicon Vindobonense entstammt dem Cod. Vindob. philol. philos. CLXIX. Diesen Codex beschreibt nach Bergk, der seinerseits Schubart folgt, Nauck ausführlicher im Prooem. zum Lex. Vind. p. VI sqq.; dabei findet sich p. IX ein Stück ἐκ τοῦ ἀππίωνος erwähnt. Zusammenhängende Stücke des apionischen Homerlexicons sind veröffentlicht nach dem sogenannten Codex Darmstadinus durch Sturz im Anhang zum E. G. Sp. 601 ff. und nach einer Hamburger Abschrift des Cod. Barocc. 119 von Oehler in einem Programm der latein. Hauptschule zu Halle (1849). Das Sturzische Glossar stellt einen unzweifelhaft authentischen, wenn auch sehr dürftigen und arg entstellten Auszug eines echten apionischen Homerlexicons dar; das Oehlersche Glossar gibt nur den Buchstaben α des apionischen Lexicons auszugsweise fast genau so wie der Darmstadinus, die übrigen Buchstaben fehlen ganz. Die Wiener Handschrift enthält nun unter dem Titel ἐκ τοῦ ἀππίωνος von dem apionischen Lexicon einen Auszug, welcher sich gleich demjenigen des Darmstadinus über das ganze Werk erstreckt aber viel kürzer ist. Das interessante Stück folgt hier fast unverändert nach der Handschrift; es sind nur die Parallelstellen der Sturzischen Recension beigeschrieben; mit Hilfe des Apollonius Sophista, des E. M., der Epim. Psalt. u. s. w. die einzelnen Artikel zu vervollständigen ist eine gar zu leichte Arbeit, als dass es nöthig wäre viele Worte darüber zu verlieren; s. meine Beiträge zur gr. Excerpten-Lit. S. 106 ff. 137 ff.

† Ἐκ τοῦ Ἀππίωνος: —

ἀλῶη σημαίνει τρία: τὴν ἄλῳ. ἱεράς κατ' ἀλῶας. καὶ τὴν ἀμπελόφυτον καὶ δένδροφόρον γῆν. ὡς οὐδ' ἄρ' ἔρκεα ἴσχει ἀλῶων. καὶ τὸ σιτοφόρον χωρίον. ὅς πολλὰ κακὰ ἔρδεσκεν αἴθων (Οἰ)νήος ἀλῶν: — (Sturz im E. G. 601, 16)

ἀμφίς σημαίνει τὸ χωρίς. καὶ τὴν περί. καὶ τὸ ἐκτός. ὡς ἀμφίς ὁδοῦ δραπέτην (l. δραμέτην). καὶ τὸ ἀμφοτέροι. ὡς ἀμφίς ἀριζήλω. καὶ τὸ διχογνῶμονεῖν. ὡς τὸ ἀμφίς φρονέω τε (l. φρονέοντε) δύω Κρόνου υἱῷ κρατερῷ: — (St. 602, 9)

ἀμβροσία σημαίνει δ' τὸ θεῖον βρώμα. καὶ τὸ ἀπλῶς βρώμα. καὶ τὸ ἡδύ. καὶ τὸ εὖοσμον: — (St. 604, 35)

ἀνὴρ ε' τὸν ἀνδρείον. ἀνδρα μοι ἔννεπε μούσα. καὶ τὸν γεγαμηκότα. καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα. καὶ τὸν ἀπλῶς ἀνθρωπον. καὶ τὸν ἄρρενα. ἀνδρες κίκλησκον καλλιζωνοί τε γυναῖκες: — (St. 602, 21)

Ἄρης ζ'. τὸν πόλεμον. τὸν δαίμονα. τὸν σίδηρον. τὴν εἰς πόλεμον ὁρμήν. τὸ τραῦμα. τὸ ἐν ψυχῇ πολεμικὸν κατάστημα: — (St. 603, 23)

ἀστράγαλος γ'. τὸν ἐν σφυρῷ. τὸν σπόνδυλον ἀπλῶς. καὶ τὸν παιστικὸν βῶλον: — (St. 603, 44)

ἄχνη β'. τὸ λεπτότατον τοῦ ἀχύρου. καὶ τὸν ἀφρόν: — (St. 603, 52)

ἀδινὸν σημαίνει τὸ ἀθρόον. τὸ οἰκτρόν. ἀδινὸν στοναχῆσαι. καὶ τὸ πυκνὸν καὶ ὄχυρόν. ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ τὸ ἠρέμα. ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέ(ν) τε: — (St. 603, 37)

βέλος ζ'. τὸ ἐκ βολῆς τραῦμα. τὸ ἐκ χειρὸς ἀφιέμενον. τὴν ὀδύνην. τὴν ἀκίδα. τὸ τοξικὸν βέλος. καὶ τὴν βολήν: — (St. 604, 56)

γλήνη· ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. καὶ εἶδος κόσμου: — (St. 605, 6)

γούνατα· τὸ μέρος. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον σῶμα: — (St. 605, 8)

δαφαινός· ὁ πυρ(ρ)ός. ὁ μέλας. καὶ ὁ φόνιος: — (St. 605, 18)

δὲ σύνδεσμος τίθεται κατὰ ἀντιδιδόμενον. ἄλλα μὲν λέγεις, ἄλλα δὲ φρονεῖς. καὶ ἀντὶ τοῦ καί. ἢ ῥα σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δὲ σε γείνατο μήτηρ. καὶ ἀντὶ τοῦ γάρ. εὐνή δ' οὐποτε μῖκτο, χόλον δ' ἐνέηκε γυναικί. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς. οἶκον δὲ φίλον: —

διαπρύσιον· τὸ ἀπὸ πέρατος ἐπὶ πέρας διεληλυθός. καὶ τὸ ἐξάκουστον: — (St. 605, 33)

ἡ εἰς καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς. εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον. καὶ ἀντὶ τῆς ἐπί. εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον: —

ἔνθα· τοπικόν. καὶ χρονικόν: — (St. 605, 36)

ἐν τίθεται καὶ ἀντὶ τῆς παρά. καὶ ἀντὶ τῆς εἰς: —

ἐπὶ τίθεται καὶ ἀντὶ τῆς παρά. οἶον, ἐπ' ἐσχάραις ἦστο. καὶ ἀντὶ τῆς ἐν. ὡς τὸ ἐπουράνιος. τίθεται καὶ ἐκ περισσοῦ. ὡς Κρήτην ἐπίουρον. καὶ ἀντὶ τῆς κατά. ἐπίσκοπος ἀντὶ τοῦ κατάσκοπος: —

ἔρ(γ)ματα· τὰ στηρίγματα. τὰ ὄχυρώματα: — (St. 605, 45)

ἔρκος· τεῖχος. φράγμα. στόμα. καὶ δικτύου εἶδος: —
(St. 606, 4)

ἤπειρος· ἡ γῆ ἀπλῶς. καὶ χώρα Θεσπρωτίας: — (St.
606, 50)

Θῆβαι τρεῖς· τῆς Βοιωτίας. τῆς Κιλικίας. καὶ τῆς Αἰγύπ-
του: — (St. 606, 55)

θρέψαι· τροφήν δοῦναι. αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ θρόμβος: —
ἱμάς· ὁ λῶρος. τὸ ἐπίσφαιρον. καὶ τὸ στενὸν κανόνιον,
δι' οὗ κλείονται αἱ θύραι: — (St. 607, 17: nur ἱμάς· ὁ λῶρος,
entgegen dem Princip der Vieldeutigkeit.)

κέλευθος· ἡ ὁδός. ἡ διὰ θαλάσσης πορεία. καὶ ἡ διὰ τοῦ
ἀνέμου πνοή: —

κέλαδος· ὁ πόλεμος. καὶ φωνῆς εἶδος γινόμενον ἐν
ταῖς κυνηγίαις: — (St. 608, 2)

κῆρυξ· ὁ διακηρυκεύμενος καὶ ὁ συγκαλῶν τὰ πλήθη.
καὶ ὁ ὑπηρέτης: — (St. 607, 46)

κορώνη· τὸ ζῶον. τὸ ἄκρον τὸ ἐπικαμπές τῆς νηός. καὶ.
τοῦ τόξου. καὶ ὁ κρίκος τοῦ θαλάμου: — (St. 607, 33)

κοτύλη· ὁ τοῦ μηροῦ τόπος. καὶ μέτρον τι: —

κόλπος· τὸ μέρος τοῦ θώρακος. τοῦ χιτῶνος. καὶ τῆς
θαλάσσης: — (St. 607, 56)

κύμβαχος· ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσών. καὶ ὁ λόφος τῆς
περικεφαλαίας: — (St. 607, 26)

λᾶας· ὁ λίθος. καὶ Ἥλιδος ἐπίνειον: — (St. 608, 18 ent-
gegen dem Princip der Vieldeutigkeit nur λᾶαν. λίθον.)

λόχος· ἡ ἐνέδρα. καὶ τάξις πολεμική: — (St. 608, 17)

λίμνη· ἡ θάλασσα. ὁ ὠκεανός. καὶ τὸ σύννηθες: —
(St. 608, 16)

λώβη· τὸ ψεῦδος. ἡ αἰσχύνη. καὶ ἡ τιμωρία. καὶ ἡ ὕβρις:
— (St. 608, 12)

μενεαίνειν· λειποψυχεῖν. προθυμείσθαι. χολοῦσθαι: —
(St. 608, 23)

μεσόδμη· ἡ μέση στέγη. καὶ τὸ μέσον τοῦ πλοίου: —
(St. 608, 32)

μάστακα· τὴν τροφήν λέγουσι. καὶ τὸ στόμα: — (St.
608, 30)

μιν· αὐτόν. αὐτήν. αὐτό: — (St. 608, 32)

μοῖρα· ἡ εἰμαρμένη. τὸ καθήκον. ἡ μερίς. καὶ ὁ δαίμων:
— (St. 608, 27)

νέφος· ἡ νεφέλη. καὶ ἡ ἀχλύς: —

νημα· τὸ ἐπιτήδειον νήθεσθαι. καὶ τὸ ἤδη νησθέν: —

νῦν· χρονικόν. καὶ ἀντὶ τοῦ δέ: —

ἄροσ· ἡ ὁμιλία. καὶ ἡ γυνή: — (St. 608, 57)

ὁμοῦ· τοπικόν. καὶ χρονικόν: —

οὔλον· τὸ μαλακόν. τὸ ὀλέθριον. τὸ ἐλικτόν. τὸ ὑγίης.
καὶ τὸ ὄλον: — (St. 608, 55)

ὄχεύς· ὁ δεσμός. καὶ ὁ βάλανος τῆς κλειδός: — (St.
609, 7)

περί· τὸ σύνθηες. τὸ περισσῶς. καὶ ἀντὶ τῆς ὑπέρ: —

ῥυτήρας· τοὺς ἔλκοντας. τοὺς φύλακας. τοὺς τοξότας.
καὶ τὰ ἡνία λέγουσιν: — (St. 609, 32)

σταφυλή· ὁ καρπός. καὶ τὸ τεκτονικόν ἐργαλεῖον: —
(St. 609, 37)

τηλύγετος· ὁ μονογενής. καὶ ὁ μετὰ θηλειῶν μόνος
ἄρρην. καὶ ὁ ἤδη προηκούση τῇ ἡλικίᾳ τεκνωθείς: — (St.
610, 10 entgegen dem Princip der Vieldeutigkeit nur τηλύγετος.
ὁ μονογενής.)

τόφρα· εὐθέως. ἐν τοσοῦτω. ἕως. ἡνίκα. καὶ ἀντὶ τοῦ
ἄφρα: — (St. 610, 15 τόφρα ἐ. ἐν τοσοῦτω und die folgenden 3
Bedeutungen, also nur 4 trotz des ἐ; es ist εὐθέως ausgelassen.)

ὑπνος· ὁ σωματοειδῆς θεός. καὶ ἐνέργεια. καὶ κατὰ
μεταφορὰν ὁ θάνατος: — (St. 610, 19)

ἡ ὑπὸ τοπικὴν ἔννοιαν σημαίνει. ὑπὸ τῷ οὐρανῷ. κείται
καὶ ἀντὶ τῆς ἀπό. οἱ δὲ ἵππους λῦσαν ὑπὸ ζυγῶν ἰδρῶντας.
κείται καὶ ἀντὶ τῆς μετά. οἶον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων. τίθεται
καὶ παρέλκουσα. ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι: —

ἡ ὑπὲρ τίθεται καὶ ἀντὶ τῆς παρά. ὡς τὸ ὑπέρμορα,
ἀντὶ τοῦ παραμεμοιραμένον: —

φίλος· κυρίως ὁ ἐρών. καὶ ὁ ἐρώμενος. καὶ ὁ προσ-
φιλής. καὶ ὁ οἰκείος: — (St. 610, 25)

φυτεύειν· καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθους. καὶ ἐπὶ τοῦ κατασκευά-
ζειν: — (St. 610, 27)

χάρις· ἡ σωματοειδῆς θεά. καὶ ἡ μετὰ χάριτος ἐπικουρία.
καὶ ἡ δωρεά: — (σωματοειδῆς s. Beiträge S. 115 ff.)

χέρνιβον· τὸ κατὰ χειρῶν ὕδωρ. καὶ τὸ σκευός: —

χορός· τὸ χορεύειν. οἱ χορεύοντες. τὸ ἄθροισμα. καὶ ὁ
τόπος: — (St. 610, 32)

[αἱ αἶ σχετλιαστικόν, ἔ ἔ θαυμαστικόν: —

ὁμοῦ σημαίνει τόπον. χρόνον. ἐγγύτητα. καὶ ἄθροισμα: —]